

Vraag nr. 45
van 10 januari 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK

Stagebegeleiding – Verloning

Ik stel vast dat leerkrachten (licentiaten) die voor de helft technische vakken en algemene vakken geven, betaald worden volgens barema 501 en voor de andere helft, waarbij ze stagebegeleiding doen (praktische vakken), slechts betaald worden volgens barema 302. Komt daarbij nog dat men bij dit laatste de noemer 29 hanteert en derhalve in het voorbeeld van half technische vakken en half praktische vakken dit laatste slechts voor 9/29 vergoedt.

Mij lijkt het net interessant dat leerkrachten zowel de stage als de theorie combineren. Het één werkt immers inspirerend voor het ander.

1. Is het juist dat er bij het bepalen van de wedde voor de stagebegeleiding van leerlingen geen rekening gehouden wordt met het diploma van de stagebegeleider ?

Wat is de logica achter deze verloningsregeling ?

Is dit wel rechtvaardig of verantwoordbaar ?

2. Wat de BPT-uren betreft (bijzondere pedagogische taken), lijkt er geen probleem meer te zijn.

Waarom wordt eenzelfde gelijkschakeling niet voor stages toegepast ?

Antwoord

1. De stagebegeleiding wordt beschouwd als een praktisch vak en kan georganiseerd worden voor alle specialiteiten van de huidige technische en kunstvakken in het secundair onderwijs. Bij het bepalen van de wedde wordt echter wel rekening gehouden met het diploma van de leraar. Een licentiaat verdient voor stage meer dan zijn collega met een basisopleiding van één cyclus, maar hij verdient minder dan voor technische vakken. (De verschillende weddenschaalen en bedragen zijn te vinden op www.ond.vlaanderen.be/bekwaamheidsbewijzen)

Er is dus wel een algemeen verschil in verloning tussen praktische en andere vakken, een verschil dat blijkbaar historisch gegroeid is. De motivatie is niet meer helemaal met zekerheid te achterhalen.

De noemer voor een voltijdse betrekking is voor de praktische vakken in de eerste graad 22 en in de overige graden 29. Dat is inderdaad meer dan voor algemene, technische en kunstvakken, waar de noemer varieert van 20 tot 22 voor een voltijdse opdracht. Dit wordt aangeduid als compensatie voor het voorbereiden, verbeteren etc. dat bij algemene, technische en kunstvakken meer tijd vraagt dan bij praktische vakken.

Het is echter niet zo dat men met een halftijdse opdracht maar voor 9/29 wordt vergoed. Voor een halftijdse opdracht moet men 14 of 15 uren presteren en wordt men voor dat aantal uren betaald.

2. Vanaf 2004 zouden de scholen de mogelijkheid krijgen om aan hun stagebegeleiders een hogere weddenschaal toe te kennen. Een ontwerp van besluit (tot wijziging van het BVR van 5 juni 1989 betreffende de vakken in het secundair onderwijs) bepaalt dat het vak Stages als een afzonderlijk "vak" wordt georganiseerd, los van de algemene, technische, praktische en kunstvakken. Stages worden in de leerplannen opgenomen maar niet meer gekoppeld aan een vak. De lessentabellen voorzien ook gewoon "stages". Dit betekent in feite dat hiermee het probleem zoals gesteld in de eerste vraag voor de stages, kan worden verholpen.

Voor de bezoldiging van het personeelslid wordt er wel nog een gelijkstelling gemaakt met een vak. Deze gelijkstelling *dient enkel om te bepalen hoe het personeelslid moet betaald worden en staat dus volledig los van de werkelijke opdracht*. De gelijkstelling gebeurt op basis van het bekwaamheidsbewijs van de leraar. De scholen kunnen dus kiezen voor de best bezoldigde opdracht voor het personeelslid. Hierop is nog wel een beperking : enkel de stages die gelijkgesteld zijn met PV tellen mee voor de berekening van de omkadering voor technisch adviseurs en technisch adviseurs-coördinatoren.

Dit systeem kan vergeleken worden met het systeem van betalen van BPT-uren. (*BPT : bijzondere pedagogische taken – red.*)

Het ontwerp van besluit moet nog principieel goedgekeurd worden door de Vlaamse regering en moet nog onderhandeld worden. Vervolgens moet het besluit van de Vlaamse regering betreffende de bekwaamheidsbewijzen in het secundair onderwijs ook nog aangepast worden.